

[Mølgaard]

hånd har bundet sig så stærkt sammen og lige akkurat kan skrabe et flertal sammen.

Vi finder det også urimeligt med den sammenblanding af forsikringsprincipper og social bistand, der er tale om. Det er der i forvejen, men dette forslag ændrer intet på det forhold. Vi finder også, at der bør gøres op med det, og kun hvad den sociale opgave angår, synes vi, at samfundet overhovedet skal indblandes i sagen. Den politisk fastsatte fordeling af forsikringsindbetalingerne er os meget imod.

Det er her blevet diskuteret, om efterlønsordningen skal betegnes som en succes eller ej. En ting er i hvert fald en kendsgerning i denne sammenhæng, og det er, at udgifterne er blevet langt, langt større, end man forventede fra regeringens side.

Om ordningen skal finansieres på den ene eller den anden måde, kan man selvfølgelig diskutere, men at lægge en lønskat på virksomhederne, sådan som fru Lilli Gyldenkilde omtalte, og som det i realiteten er i øjeblikket, er en meget betænkelig sag, som faktisk fremmer virksomheders tilværelse til at søge at undgå at ansætte arbejdskraft, og det er jo ikke det, vi har brug for i den nuværende situation.

Man skal fra forligspartiernes side næppe vente retsforbundets støtte til lovforslagets gennemførelse.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg skal først sige tak til ordførerne for den overvejende positive modtagelse, lovforslaget har fået. Jeg er helt enig i fru Jytte Andersens betragtninger om, at efterlønsordningen er en af de største landvindinger – om ikke den største – i arbejdsmarkedspolitikken, der er gennemført i de sidste mange år.

Jeg skal også til fru Jytte Andersen sige, at vi selvfølgelig står ved det, der er lovet i statsministerens åbningstale, nemlig at diskutere de særlige problemer, der er opstået for en mindre gruppe efterlønsmodtagere på den laveste efterlønsats. Der foregår i øjeblikket et opklarende arbejde mellem socialministeriet og arbejdsministeriet med henblik på at finde en løsning.

Jeg var glad for, at hr. Hans Jørgen Holm vedstod – jeg forstod: næsten med glæde – medansvaret for efterlønsordningen. Hvis jeg var venstremand, ville det være noget af det,

jeg ville være mest stolt over at have medvirket til.

Imidlertid sagde hr. Hans Jørgen Holm, at man måske kunne overveje at ændre efterlønsordningen. Jeg ved ikke, om vi på et senere tidspunkt under behandlingen af denne sag får oplyst, hvilke ændringer i efterlønsordningen venstre tænker på i denne forbindelse. Det var der vist ingen antydning af i hr. Hans Jørgen Holms indlæg.

Når hr. Hans Jørgen Holm siger, at der har været mange ændringer i arbejdsløshedsloven, så er det vel egentlig ikke overraskende. Hvis man har en så kraftig vækst i arbejdsløsheden som den, det danske samfund i lighed med en lang række andre samfund har oplevet, så bliver presset på ordningen selvfølgelig betydelig større, så bliver antallet af sager betydelig større, og så springer en række administrative problemer mere i øjnene og kræver en løsning.

Jeg tror, at man, hvis man tager ændringerne igennem årene, vil se, at venstre har stået bag et meget betydeligt antal af dem og har stillet forslag til mange flere. Det bekræfter jo kun, at der i folketinget bestandig har været et ønske om at justere lovgivningen om arbejdsløshedsforsikring, sådan at den hele tiden var på højde med tidens krav. Det er vi indstillet på at fortsætte med, som også bebudet i statsministerens åbningstale, både i lyset af det arbejde, som er foregået, senest i administrationsdepartementet, og det arbejde, der snart vil være afsluttet i samarbejde med rigsrevisionen, som påpeger forskellige problemer, som vi efter min opfattelse har en forpligtelse til at løse i fællesskab.

Jeg skal sige til hr. Hans Jørgen Holm, at årsagen til, at der er sket en udsættelse af den administrative forenkling, som regeringen i lighed med et flertal i folketinget ønsker gennemført ved opkrævning af forskellige arbejdsgiverbidrag, netop er at finde i ønsket om at fastholde den særstilling for den først ansatte lønmodtager, der findes både i arbejdsløshedsforsikringsloven og i invalidpensionsloven, sådan at der ikke betales arbejdsgiverbidrag for den først ansatte. Der var meldingen tilbage fra ATP, som jo skal administrere ordningen, at en ikrafttræden 1. januar 1982 ikke var mulig, det kunne først ske 1. januar 1983. Vi forelagde derefter spørgsmålet for de interesserede erhvervsorganisationer og selvfølgelig også for de poli-